

første Alternativ, medens Mindretallet troer, at overveiende Grunde tale for, at den sidstnævnte Afhændelsesmaade her sættes lige med andet Salg.

Som Følge deels af de fremførte Udsættelser, deels af at Lovforslaget væsentlige Indhold findes i de Paragrafer af det Thinget foreliggende „Udkast til Lov om Selveiendoms Fremme“, hvilke vi i den af os over bemeldte Udkast afgivne Betænkning have tilladt os at anbefale Thinget til Antagelse, troer Udvalgets Fleertal, vi Undertegnede Bergsøe, B. Christensen, Krarup, Leuning og Thalbiger, at burde fraraade Thinget at give det heromtalte Forslag til Lov angaaende Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse, Fideicommisser og offentlige Stiftelser hørende Bøndergods sin Stadfæstelse.

Vi, Bardenfleth, Friis, Lüttrichau og Unsgaard, have, saaledes som vi i den ovenomtalte Betænkning over „Udkast til Lov om Fastes Overgang til Selveiendom“ nærmere have begrundet, i det Hele ikke kunnet gaae ind paa det af Fleertallet udarbejdede Udkast til Lov om Selveiendoms Fremme, og ihvorvel vi med Hensyn til de nærmere Bestemmelser, under hvilke der kan indrømmes Majoritets og Fideicommissbesiddere samt offentlige Stiftelsers Bestyrere Ret til at afhænde det under dem hørende Fæstegods, i mange og væsentlige Punkter samstemme med Fleertallet, saa finder der dog, som oven udviklet, endel Meningsforskjel Sted mellem os i Henseende til adskillige Punkter, der, om de end ikke høre til de væsentligste, dog ville have en ikke ringe Indflydelse paa hele Formen af det paatænkte Lovudkast. Vi have derfor ikke heller ved det herhen hørende Afsnit af det af vore Medcommitterede udarbejdede Udkast troet, gjennem Endringsforslag at kunne paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade fremsætte vore Ansuelser, men have foretrukket at forsøge dette ved at udarbejde et Udkast, der ifølge den Grundtanke, der gaaer igjennem samme — nemlig, at der for Tiden fra Lovgivningens Side ikke bør foretages andre Skridt til Selveiendoms Fremme, end under visse Betingelser at tilstaae vedkommende Besiddere og Bestyrere af Fæstegods en Berettigelse til at afhænde

dette — staar langt nærmere ved det af den 4de Landssthingsmand for 7de Kreds indbragte Lovforslag, end ved noget af de øvrige i Sagen fremkomne Udkast. Vi have derfor fundet det naturligt, at fremsætte dette Forslag i nærværende Betænkning, da det ikke let vilde fremtræde nogenlunde klart i sin Heelhed, dersom det skulde være tilveiebragt gjennem Endringsforslag til det til os henviste Lovforslags enkelte Paragrafer.

Det Udkast, vi saaledes have udarbejdet, er følgende:

Forslag til Lov

angaaende

Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse, Fideicommisser, offentlige Stiftelser og Embeder hørende Fæstegods.

§ 1.

Besiddere af Lehn, Stamhuse og Fideicommisser skulle være berettigede til, efter truffen Overenskomst med vedkommende Panthavere, uden særlig Bevilling og uden Hensyn til de derimod stridende Bestemmelser i Creationsbrevene, at afhænde de til Besiddelsen hørende Fæstegaarde og Huse til Selveiendom eller Arvesætte med Ret til at sælge og pantsætte — dog forsaavidt Stederne ere bortfæstede ikke til Andre end Fæsterne uden disses Samtykke — naar Kjøbesummen for hvert enkelt Sted i Forhold til dettes Hartkorn ikke er mindre end det af Justitsministeriet forud fastsatte Minimum. De Kjøbesummer, der indkomme ved de i Kraft af nærværende Lov iværksatte Salg, skulle med deres fulde Beløb komme Lehnet, Stamhuset eller Fideicommisset tilgode.

§ 2.

Det i § 1 ommeldte Minimum for Kjøbesummerne bliver paa Besidderens Andragende at fastsætte af Justitsministeriet for en vis Tid, dog ikke længere end 10 Aar ad Gangen, og enten for det Hele under Besiddelsen hørende Fæstegods eller for de enkelte Dele af samme, der maatte findes i saa Henseende at